

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Biroul permanent al Senatului
Bp. 582 / 17.02.2012

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
37/13.02.2012

NR. 164 / DPSG
DATA 26.01.2012

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție,
Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege privind modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989*”, inițiată de 8 deputați – Grupurile parlamentare ale PSD, UDMR, PD-L, progresist (Bp. 582/2011).

I. Principalele reglementări

Această propunere legislativă are ca obiect de reglementare modificarea *Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul lărgirii sferei persoanelor îndreptățite la restituire în natură sau prin echivalent prin introducerea în această categorie juridică a unităților administrativ-teritoriale.

Totodată, se instituie un nou termen de 6 luni în care pot fi depuse notificări de către persoanele îndreptățite la măsuri reparatorii.

II. Observații

1. Art. 3 din *Legea nr. 10/2001* stabilește categoria persoanelor îndreptățite la măsuri reparatorii constând în restituirea în natură sau, după caz prin echivalent, fiind exceptate în mod imperativ, în cuprinsul alin. (2) al acestui articol „*Ministerele, celelalte instituții publice ale statului sau ale unităților administrativ-teritoriale, inclusiv cele autonome sau independente, regiile autonome, companiile/societățile naționale, societățile comerciale cu capital de stat, precum și cele privatizate, potrivit legii*”.

În forma actuală a *Legii nr. 10/2001*, exceptarea de către legiuitor de la categoria persoanelor îndreptățite a unităților administrativ-teritoriale a fost determinată de faptul că pentru instituțiile publice care au în administrare bunuri ale statului sau ale unităților administrativ-teritoriale reglementarea unor probleme de proprietate sau, după caz, de administrare se face prin acte administrative, fie potrivit *Legii nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare*, fie potrivit *Legii nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare*.

Având în vedere faptul că problemele de proprietate sau, după caz, de administrare pentru unitățile administrativ-teritoriale este deja reglementată și se realizează prin dispozițiile celor două acte normative menționate anterior, introducerea unei noi prevederi în cuprinsul *Legii nr. 10/2001* ar conduce la un *parallelism legislativ*. Astfel, semnalăm faptul că, potrivit art. 16 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, „În procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative. Pentru sublinierea unor conexiuni legislative se utilizează *norma de trimitere*”.

Tocmai de aceea, în cuprinsul *Normelor metodologice de aplicare unitară a Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989*, aprobate prin *Hotărârea Guvernului nr. 250/2007*, există o normă de trimitere, la pct. 3.3, potrivit căreia „Pentru instituțiile publice care au în administrare bunuri ale statului sau ale unităților administrativ-teritoriale reglementarea unor probleme de proprietate sau, după caz, de

administrare se face prin acte administrative, fie potrivit Legii nr. 213/1998, cu modificările și completările ulterioare, fie potrivit Legii nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare”.

2. Modificarea propusă de inițiatori ce vizează **art. 16 alin. (1)** din *Legea nr. 10/2001*, are drept scop extinderea termenului pentru menținerea afectățiunii de la 3 ani la 5 ani pentru imobilele ocupate de instituții publice de cultură: teatre, opere, biblioteci, muzee, filarmonici, centre de cultură, însă, această modificare a fost deja realizată prin *Legea nr. 74/2007 pentru modificarea Legii nr. 20/2001*.

Art. I din *Legea nr. 74/2007* prevede că „*Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:*

1. Alineatul (1) al articolului 16 va avea următorul cuprins:

"Art. 16. - (1) În situația imobilelor având destinațiile arătate în anexa nr. 2 lit. a), care face parte integrantă din prezenta lege, necesare și afectate exclusiv și nemijlocit activităților de interes public, de învățământ, sănătate ori social-culturale, foștilor proprietari sau, după caz, moștenitorilor acestora li se restituie imobilul în proprietate cu obligația de a-i menține afectățiunea pe o perioadă de până la 3 ani, pentru cele arătate la pct. 3 din anexa nr. 2 lit. a), sau, după caz, de până la 5 ani de la data emiterii deciziei sau a dispoziției, pentru cele arătate la pct. 1, 2 și 4 din anexa nr. 2 lit. a)".

2. Punctul 4 din anexa nr. 2 litera a) va avea următorul cuprins:

"4. Imobilele ocupate de instituții publice de cultură: teatre, opere, biblioteci, muzee, filarmonici, centre de cultură”.

Prin urmare, modificarea art. 16 alin. (1) din *Legea nr. 10/2001* nu se mai justifică.

3. Modificarea propusă de inițiatori la Anexa 2 pct. 4 lit. a) din *Legea nr. 10/2001* schimbă în totalitate textul actual.

Însă, potrivit prevederilor art. 20 alin. (1) din *Legea nr. 215/2001*, „*Comunele, orașele, municipiile și județele sunt unități administrativ-teritoriale în care se exercită autonomia locală și în care se organizează și funcționează autorități ale administrației publice locale”.*

Prin urmare, având în vedere faptul că unitățile administrativ-teritoriale au fost definite de *Legea nr. 215/2001* ca fiind comunele, orașele și județele, nu ne putem afla în situația în care un imobil să fie ocupat de o unitate administrativ-teritorială (comună, oraș sau județ).

Facem precizarea că imobilele ocupate de autorități ale administrației publice centrale sau locale, respectiv prefecturi, consilii locale sau județene, au fost deja menționate în Anexa 2 lit. a) pct. 3 din *Legea nr. 10/2001*.

Mai mult decât atât, teatrele, operele, bibliotecile și muzeele nu sunt investiții culturale, ci acestea reprezintă instituții publice de cultură.

4. În ceea ce privește propunerea de stabilire a unui nou termen de 6 luni în care poate fi demarată procedura administrativă de obținere a măsurilor reparatorii prevăzute de lege, considerăm că aceasta nu servește scopului legii, acela de a permite, în principal, restituirea în natură a imobilelor preluate abuziv, și numai în subsidiar, acordarea măsurilor reparatorii prin echivalent.

Astfel, propunerea legislativă nu cuprinde nicio dispoziție referitoare la posibilitatea desființării actelor de înstrăinare încheiate de unitățile deținătoare cu încălcarea actelor normative în vigoare la data înstrăinării, iar termenul de prescripție al acțiunii în constatarea nulității, prevăzut la art. 45 alin. (5) din lege a expirat la data de 12 februarie 2002. În consecință, în ipoteza în care un imobil ce cade sub incidența *Legii nr. 10/2001* a fost înstrăinat de unitatea deținătoare, instituirea unui nou termen de 6 luni pentru depunerea notificării creează posibilitatea obținerii cel mult a unei măsuri reparatorii prin echivalent, în dezacord cu principiul restituirii în natură prevăzut în art. 1 alin. (1) din lege.

Pe de altă parte, în cazul în care s-ar stabili un nou termen pentru exercitarea acțiunii în constatarea nulității actelor de înstrăinare, soluția legislativă ar fi de natură să afecteze securitatea raporturilor juridice civile, dând naștere unor litigii între persoanele îndreptățite la măsuri reparatorii și terții care au dobândit între timp dreptul de proprietate asupra imobilelor ce fac obiectul *Legii nr. 10/2001*.

5. Având în vedere că introducerea unui nou termen pentru notificare și constituirea unor comisii pentru soluționarea acestora necesită cheltuieli suplimentare la bugetul de stat, ar fi fost necesar ca, în conformitate cu prevederile art. 7 din *Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010*,

cu modificările ulterioare, să se elaboreze fișa financiară potrivit prevederilor art. 15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, însoțită de declarația conform căreia majorarea de cheltuială este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator Vasile BLAGA

Președintele Senatului